Kodeks Bezpiecznej Relacji

Kodeks powstał celem poszanowania godności i wartości małoletnich w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Białej Podlaskiej. Dobro i bezpieczeństwo małoletnich jest dla nas najważniejsze. Zobowiązujemy się do stosowania zasad zapisanych w Kodeksie oraz reagowania i zgłaszania wszystkich zachowań niedozwolonych.

Komunikacja z małoletnim

1. Zacznij od przedstawienia się, krótko wytłumacz małoletniemu czym się zajmujesz.
2. Pozwól małoletniemu na wypowiadanie się w każdej kwestii. Pamiętaj, że małoletni powyżej 16 r.ż. ma prawo do pełnej informacji medycznej i decydowania o procesie diagnostyczno-terapeutycznym.
3. Każdą wypowiedź małoletniego traktuj z należytą uwagą. Odpowiadaj na pytania zgodnie z prawdą, dostosowując komunikat do jego możliwości (wieku, stanu emocjonalnego, poziomu rozwoju i sytuacji, w której się znajduje). Wyrażaj się prosto i zrozumiale. Upewnij się czy małoletni rozumie co do niego mówisz.
4. Staraj się informować małoletniego na bieżąco o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego.
5. Jeśli coś jest dla małoletniego niezrozumiałe, staraj się to wytłumaczyć prostym językiem.
6. Nie zawstydzaj małoletniego używając skomplikowanego języka i terminów medycznych, których może nie zrozumieć.
7. Zapewnij komunikację małoletniemu ze szczególnymi potrzebami np. niesłyszącemu, poprzez dostęp do tłumacza języka migowego, staraj się zapewnić tłumacza dla małoletniego obcojęzycznego, w przypadku małoletnich komunikujących się niewerbalnie możesz skorzystać z form komunikacji alternatywnej.

Potrzeby małoletniego

1. Każdy małoletni może reagować inaczej nawet w tej samej sytuacji. Składa się na to wiele czynników, takich jak poziom rozwoju, wiek, stan emocjonalny, dotychczasowe doświadczenia.
2. Staraj się poznać potrzeby małoletniego i próbuj na nie odpowiadać, o ile jest to możliwe.
3. Zapewnij małoletniemu sprawczość. Zapytaj, jak możesz się do niego zwracać. Traktuj małoletniego podmiotowo. Staraj się prowadzić rozmowę bezpośrednio z małoletnim, nie omawiaj jego sytuacji z pominięciem jego osoby.
4. Szanuj potrzebę snu i odpoczynku małoletniego w czasie rekonwalescencji. Staraj się o zachowanie ciszy nocnej oraz zmniejszenie natężenia światła podczas wykonywania medycznych czynności w nocy.
5. Pamiętaj także o tym, że małoletni ma prawo do nauki i zabawy. Przedstaw mu zasady korzystania z zabawek i książek dostępnych w oddziale.

Kontakt fizyczny

1. Podczas wykonywania badań zapewnij obecność rodzica/opiekuna małoletniego lub innej osoby z personelu.
2. Staraj się odsłaniać ciało małoletniego do badania partiami. W salach wieloosobowych korzystaj z parawanu, w gabinetach przyjmuj pacjentów pojedynczo.
3. Kontakt fizyczny nie wynikający z potrzeb medycznych jest dopuszczalny, o ile odpowiada na potrzeby małoletniego, czyli uwzględnia wiek małoletniego, etap rozwojowy, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Zawsze wtedy należy zapytać małoletniego o zgodę np. na przytulenie.

Relacje z rodzicami i opiekunami małoletniego

1. Zachęcaj do zapoznania się rodziców i opiekunów małoletniego z Kodeksem Bezpiecznych Relacji.
2. Na bieżąco informuj rodziców i opiekunów o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego. Udzielaj informacji językiem zrozumiałym, nie stosuj specjalistycznej terminologii medycznej, która może być niezrozumiała. Odpowiadaj na pytania i zapewnij możliwość zadawania pytań.
3. Doceniaj chęć pomocy rodziców i opiekunów podczas wykonywania czynności pielęgnacyjnych, poinstruuj co rodzic lub opiekun może wykonać przy dziecku samodzielnie - zgodnie z załącznikiem nr 2 do procedury zasady pobytu, odwiedzin pacjentów i sprawowania opieki przez krewnych lub osoby wskazane przez pacjenta w WSzS w Białej Podlaskiej 67/CZ/PZ.
4. Zaufaj rodzicielskiej i opiekuńczej znajomości potrzeb i zachowań małoletniego. Zapytaj, co małoletni lubi, a czego nie lubi. Zapytaj, czy ma jakieś szczególne potrzeby, staraj się brać je pod uwagę.
5. Zachowaj wyrozumiałość dla rodziców i opiekunów, pamiętaj, że znajdują się oni w obcym otoczeniu i dużym stresie.

Ochrona małoletniego przed krzywdzeniem

1. Reaguj za każdym razem, kiedy jesteś świadkiem krzywdzenia lub podejrzewasz krzywdzenie małoletniego.
2. Jeśli jesteś świadkiem zachowań niedozwolonych, mówienia nieprawdy, straszenia, umniejszania potrzeb i problemów małoletniego oraz łamania niniejszego kodeksu przez personel szpitala, zwróć uwagę i przypomnij o obowiązujących zasadach.

3. Staraj się zapewnić bezpieczeństwo małoletniemu w szpitalu. Reaguj, gdy widzisz, że obecność danej osoby może źle wpływać na dziecko. Weryfikuj odwiedzających i nie dopuszczaj do sytuacji by w oddziale znajdowały się osoby nieupoważnione.
4. Reaguj, gdy widzisz, że małoletni korzystając z telefonu komórkowego lub tabletu otwiera strony internetowe zawierające treści niebezpieczne. Zgłoś to niezwłocznie personelowi medycznemu, rodzicom lub opiekunom, a w przypadku ciężkiego naruszenia cyberbezpieczeństwa Policji.

Tak nie rób

1. Nie oceniaj małoletniego i jego rodziny/opiekunów przez pryzmat statutu społecznego, materialnego lub pochodzenia. Niedozwolone są przejawy jakiejkolwiek formy dyskryminacji i nierównego traktowania.
2. Nie udostępniaj danych osobowych i medycznych. Zachowaj w tajemnicy także te informacje, które udało Ci się ustalić dodatkowo.
3. Nigdy nie mów małoletniemu nieprawdy bądź szczery, gdy dziecko pyta, czy taka procedura będzie bolała. Nie mów, że nie będzie bolało, jeśli wiesz, że boli, ale powiedz, że zastosujesz środki łagodzące ból.
4. Nie zaprzeczaj odczuciom małoletniego. Jeśli mówi, że czuje się w taki sposób, to tak właśnie jest. Nie mów, że nie może się tak czuć.
5. Nie upokarzaj dziecka np. poprzez niestosowne komentarze, powierzchowną ocenę czy porównanie z innymi małoletnimi.
6. Nie szantażuj i nie zastraszaj małoletniego celem nakłonienia do poddania się wykonaniu danej czynności.
7. Nie prowokuj nieodpowiednich kontaktów z małoletnim, utrzymuj odpowiednie granice w kontaktach z nim.
8. Nie krzycz, nie obrażaj, nie wyzywaj, nie popychaj i nie stosuj jakichkolwiek zachowań naruszających godność małoletniego.

Kodeks Bezpiecznej Relacji – wersja dla małoletnich

Znajdujesz się w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w Białej Podlaskiej. Pracują u nas różni specjaliści, np. lekarze, pielęgniarki, fizjoterapeuci, ratownicy medyczni, psycholodzy, technicy. Wszyscy są tu po to by nieść pomoc potrzebującym dzieciom.

To, że tutaj jesteś oznacza, że potrzebujesz naszej pomocy. Chcemy, żebyś czuł/czuła się tutaj bezpiecznie i komfortowo. W trosce o Twoje dobro i bezpieczeństwo będziemy w naszej codziennej pracy kierować się zasadami:

1. Na początku przedstawimy się Tobie. Postaramy się krótko wytłumaczyć czym się zajmujemy.
2. Poprosimy, żebyś powiedział nam, jak możemy się do Ciebie zwracać. To jest dla nas ważne.
3. Rozumiemy, że wszystko co dzieje się w szpitalu może być dla Ciebie nowe i nieznane. Postaramy się Ci wszystko wyjaśnić.
4. Masz prawo wiedzieć jaki jest Twój stan zdrowia i plan leczenia. Jeśli cokolwiek budzi Twoje wątpliwości zapytaj, zawsze udzielimy Ci informacji odpowiednio do Twojego wieku.
5. Masz prawo wypowiadać się w kwestiach medycznych i innych, nawet jeśli nie masz jeszcze 16 lat. Po osiągnięciu 16 roku życia masz prawo do współdecydowania o swoim leczeniu.
6. Będziemy starali się dać Tobie wybór w sytuacjach, kiedy będzie to możliwe.
7. Chcemy być z Tobą szczerzy, jeśli wiemy, że jakieś działanie (czynność medyczna) może być bolesne, powiemy Ci o tym.
8. Informacje o Twoim zdrowiu zachowamy w tajemnicy, nie będą one ujawnione innym osobom poza Tobą i Twoimi rodzicami lub opiekunami.
9. Postaramy się mówić do Ciebie prostym językiem, tak by wszystko było zrozumiałe, jeśli jednak coś wymaga wytłumaczenia, powiedz nam o tym.
10. Chcemy, żeby podczas Twojego badania obecny był ktoś jeszcze np. Twoja mama, Twój tata, Twój opiekun lub inny pracownik medyczny (np. pielęgniarka). Jeśli nie chcesz by w badaniu uczestniczył Twój rodzic lub opiekun, powiedz nam o tym.
11. Jeśli jesteś przestraszony lub martwisz się o coś, powiedz nam o tym. O ile jest to możliwe postaramy się poszukać rozwiązania albo wskazać Ci miejsce, gdzie możesz się zgłosić po pomoc.
12. Możesz też potrzebować wsparcia np. przytulenia lub pocieszenia, powiedz nam o tym. Możemy Ciebie przytulić, tylko wtedy, kiedy na to pozwolisz, nie zrobimy tego bez Twojej zgody.
13. Jeśli czujesz się niekomfortowo, niebezpiecznie, coś Ciebie niepokoi, powiedz nam o tym. Podejmiemy działania by zapewnić Ci bezpieczeństwo.
14. Twoi rodzice lub opiekunowie mogą być z Tobą zarówno podczas wizyty w gabinecie, jak i w szpitalu. Zapewniamy im także możliwość nocowania, kiedy będziesz musiał/musiała zostać w szpitalu na noc. Twoi bliscy np. dziadkowie, ciocie, wujkowie będą mogli Ciebie odwiedzać.
15. Chcemy, żebyś wiedział/wiedziała, że będąc w szpitalu masz prawo do nauki, zabawy i odpoczynku. Możesz ze sobą mieć ulubioną zabawkę np. misia lub książkę. Prosimy tylko, żebyś nie wymieniał się nimi z innymi.
16. Chcemy dla Ciebie być dostępni, ale zdarzają się sytuacje, kiedy musimy zająć się innymi czynnościami, dlatego nie

zawsze możemy być przy Tobie. Postaramy się jednak po zakończeniu tych czynności poświęcić Tobie czas.

17. Podczas pobytu w szpitalu za zgodą rodziców/opiekunów możesz korzystać z telefonu komórkowego lub tabletu, ale tylko z bezpiecznych treści.

Dodana: 29 sierpień 2024 14:28 Zmodyfikowana: 29 sierpień 2024 14:28

Powrót

Ekran główny